

РЕШЕНИЕ

№ 1836

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 08.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9711** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, вр. с чл. 42, ал. 1 от Наредба № 9 от 21.03.2015 г. за прилагане на подмярка 4. 1 "Инвестиции в земеделски стопанства" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г.

Образувано е по жалба на „Агроник 2015“ ЕООД, ЕИК по Булстат: [ЕГН], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Х. Г. – Управител, чрез адвокат М. С., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 26/04/1/0/01622/2/01/03/01 за изплащане на финансова помощ с изх. № 01-2600/5616 от 26.09.2022 г., издадено от Заместник-изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, в частта, с което е отказано частично изплащането на финансова помощ в размер на 6 488.00 лв., представляващо плащане на „Агроник 2015“ ЕООД по Договор № 26/04/1/0/01622/07.09.2017 г., съгласно Заявка за плащане с идентификационен № 26/04/1/0/01622/2/01 с предмет на инвестицията „Закупуване на техника и създаване на трайно насаждение от сливи“.

В жалбата са наведени доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на административен акт в оспорената част, като издаден в нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби. Подробни съображения в тази насока излага в депозираната жалба. От Съда се иска да отменени административния акт в оспорената част. Претендират се сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен се представлява от адвокат С., която моли Съда да уважи депозирана жалба по изложените в същата възражения, като представя писмени бележки. Претендира сторените по делото разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Ответната страна – Заместник-изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, редовно уведомен не се явява, представлява се от юрисконсулт М., който моли Съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер и отправя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

От административната преписка се установява, че административното производство е стартирано по депозирана Заявка за плащане № 26/04/1/0/01622/2/01 за плащане по подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г. и във връзка с Договор № 26/04/1/0/01622/07.09.2017 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ. Предмет на инвестицията е „Създаване на трайни насаждения и закупуване на земеделска техника за отглеждането им“ /л.151-159,л.80-148/.

При извършена проверка на място по мярка 4.1 в периода от 03.12.2020 г. – 16.12.2020 г. Проверката е възложена със Заповед № 427873/30.11.2020 г. за извършване проверка на място на кандидат с УРН 649865 относно Заявление с УИН 26/061216/59351. Със заповедта са определени начална дата на проверката 30.11.2020 г. и крайна дата на проверката 18.12.2020 г., както и крайна дата за предаване на контролния лист за процедурна проверка – 18.12.2020 г. /л.171-230/.

Въз основа на извършената проверка е изготвен Доклад на Регионален технически инспекторат – [населено място] /РТИ-Х./ за констатирани несъответствия /л.200 от доклада/. От страна на проверяващите е констатирано, че са доставени активи, с различни технически параметри от одобрените по сключения договор за безвъзмездна финансова помощ с ДФЗ. От проверяващите е констатирано, че по сключения Договор № 26/04/1/0/01622/07.09.2017 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 г. – 2020 г., съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони са одобрени от ДФЗ, както следва: Допълнително оборудване за шредер, марка BERGAM – дискова секция за косене RHI 800, пневматична и компресор за ножица Zanon, Mirage T900 /л.80-148/. По време на проверката е установено, че вместо одобрените по сключения договор за безвъзмездна финансова помощ, от страна на „Агроник 2015“ ЕООД са закупени: Дискова секция за косене RHI 800, Хидравлична и компресор за ножица Zanon, Mirage T610.

В тази връзка е издадено Уведомително писмо за отстраняване на нередности с изх. № 01-2600/6663/17.12.2020 г. по описа на ДФЗ, с което „Агроник 2015“ ЕООД е

уведомено за установеното несъответствие в хода на проверката, и от него е изискано в срок до 15 работни дни да представи изрично посочени в писмото документи под опис, свързани с установеното несъответствие /л.42-47/. От страна на „Агроник 2015“ ЕООД в указания срок е представен отговор с вх. № 01-2600/6663/12.01.2021 г., ведно с писмени доказателства. Представен е отговор от „Ири Трейд“ АД /дружеството, от което „Агроник 2015“ ЕООД е закупило описаните активи/. В същия е посочено, че отклоняващата секция за косене RHI 800 е бързоизносващ се елемент и подлежи след износване на подмяна поради тази причина производителят не поставя табелка със сериен номер, както и че в договора е подадено като отделна позиция, тъй като на един и същи шредер могат да се монтират различни по размер приспособления, които съответно са с различни цени. Заявено е, че дисковата косачка е заменена с Анекс 4 към договора за търговска продажба на селскостопанска техника № SOR_2001895/ПРСР/18.11.2016 г. /приложено е копие на Анекс № 4, приемо-предавателен протокол и табелка на косачката/, и наименованията съвпадат. Посочено е, че при изготвянето на договор за търговска продажба на селскостопанска техника № SOR_2001895/ПРСР/18.11.2016 г. в позиция 23 е записано само Компресор за ножици, каквато информация „Агроник 2015“ ЕООД е получило от производителя без отбелязана марка и модел, за което твърдение са представени копия от договора и приемо-предавателния протокол /л.53-64,л.48-52/.

В тази връзка е издадено Решение за изплащане на финансова помощ № 26/04/1/0/01622/2/01/03/01 с изх. № 01-2600/5616 от 26.09.2022 г. на Заместник-изпълнителен директор на ДФЗ, с което на основание чл. 20а, ал. 2 от Закон за подпомагане на земеделските производители вр. чл. 47, ал. 1, т. 3 от Наредба № 9/21.03.2015 г. за условията и реда на предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. вр. чл. 72, ал. 1 вр. чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ /сега ЗУСЕСФУ/ е одобрено изплащане на финансова помощ на „Агроник 2015“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] по Договор № 26/04/1/0/01622/07.09.2017 г., съгласно заявка за плащане № 26/04/1/0/01622/2/01 с предмет на инвестицията „Закупуване на техника и създаване на трайно насаждение от сливи“ в размер на 293 850.00 лв. от заявената общо за плащане сума в размер 300 338.00 лв. С решението е отказано частично изплащането на финансовата помощ на „Агроник 2015“ ЕООД ЕИК:[ЕИК] по Договор № 26/04/1/0/01622/07.09.2017 г. в размер на 6 488.00 лв.

Административният орган е мотивирал отказът за частично изплащане с това, че при извършената проверка на място в периода от 03.12.2020 г. – 16.12.2020 г., и резултатите от нея, обективирани в доклад, е установено, че на дружеството са доставени активи с различни параметри от одобрените по договор с ДФЗ:

- Одобрена по договор с ДФЗ е „Допълнително оборудване за шредер, марка BERGAM – дискова секция за косене RHI 800, пневматична“, доставена е дискова секция за косене RHI 800, хидравлична. Промяната не е съгласувана с ДФЗ, редукция на субсидията в размер на 4 610.00 лв.;

- Одобрен по договор с ДФЗ е компресор за ножица Zanon, Mirage T900, доставен е компресор за ножица Zanon, Mirage T610. Промяната не е съгласувана с ДФЗ, редукция на субсидията в размер на 1 878.00 лв.

Счетено е, че от страна на „Агроник 2015“ ЕООД не са спазени разпоредбите на чл. 52, ал. 1 от Наредба № 9/21.03.2015 г. за условията и реда на предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“,

които гласят, че ползвателят може да подаде искане за изменение и/или допълнение на договора в РА, като към искането се прилагат доказателства, необходими за преценка на неговата основателност. Посочено е, че дружеството не е поискало промяна на договора, като съответно не са извършвани проверки за допустимост и основателност на разходите от страна на ДФЗ. Прието е, че установените несъответствия представляват нарушение на чл. 22, ал. 1 от сключения договор с ДФЗ Договор № 26/04/1/0/01622/07.09.2017 г., и това води до прилагане на нормите на чл. 9, ал. 1, т. 3 от същия вр. чл. 49, ал. 1, т. 6 от Наредба № 9/21.03.2015 г.

По делото е допусната съдебно-техническа експертиза с вещо лице магистър инж. А. А. К., която е даде заключение по следните задачи:

1. Предлага ли се в каталога на „Ири Трейд“ АД дискова секция за косене RHI 800 пневматична към настоящия момент и предлагала ли се е някога?;
2. Наличен ли е въобще такъв допълнителен инструмент?;
3. Да се запознае с техническите характеристики на компресор за ножица Zanon, Mirage T610 с проекта на жалбоподателя и да даде отговор на въпроса дали същият може да се използва в стопанството на жалбоподателя?;
4. Може ли активна функционално да изпълнява всички функции на компресор за ножица Zanon, Mirage T900?;
5. Взаимно заменяеми ли са двата активна Zanon, Mirage T610 и Zanon, Mirage T900?

По първия въпрос вещото лице е установило, че не се предлага пневматична секция за косене RHI 800 и такава никога не е била предлагана в каталога на „Ири Трейд“ АД, тъй като такава не съществува. В тази връзка вещото лице е пояснило каква е разликата между пневматика и хидравлика. Посочено е, че между двете няма значителни разлики, и че по своята същност и хидравликата, и пневматиката са методи на задвижване. Приликата се състои в това, че и пневматиката, и хидравликата се нуждаят от няколко различни агрегата и възли, за да функционира системата – флуид, помпа, система за пренос /тръби/, датчици, разпределители, цилиндри, хардуер, хранения /обикновено оперативно и силово/. Само по дефиниция хидравликата е много различна от пневматиката, тъй като се използва за управление, предаване и използване на мощност с помощта на течности под налягане. Хидравликата се занимава повече с изучаването на въздействието на газовете под налягане и как влияе върху механичното движение. Основната разлика е в течността, която се използва като материал. В хидравликата се използва несгъваема течност, където най-честият пример е масло, а при пневматиката се използва много компресивен газ като самия въздух или друг част газ. Друга разлика между хидравлика и пневматика е силата на използваното налягане. В пневматиката се използва по-ниско налягане, а в Хидравликата се използват наляганя които варират от 1 000 – 5 000 psi. Им разлика в метода на задвижване, но функцията на дисковата секция е еднаква. За направата на дискова секция за косене RHI 800 инженерите и конструкторите са избрали да използват хидравличен метод на задвижване, т.е използваният материал е течност/масло.

По втория въпрос, вещото лице установява, че по принцип всички прикачени инструменти се управляват от хидравликата на трактора, т.е те са хидравлични. Пневматични могат да бъдат само спирачките на тракторите и те се монтират допълнително само на трактори с по-тежки ремаркета.

По третия въпрос, съгласно СТЕ, компресор за ножица Zanon, Mirage T610 може да се използва в стопанството на жалбоподателя;

По четвъртия въпрос, СТЕ, установява, че двата компресора Т610 и Т900 са с аналогични технически параметри и изпълняват едни и същи функции, а именно задвижват посредством маркучи едновременно 6 ножици за подрязване на плодни дръвчета.

По петия въпрос, вещото лице установява, че двата актива са взаимозаменяеми и с еднаква функция, а също и с еднакви технически характеристики.

По делото е допусната допълнителна съдебно-техническа експертиза с вещо лице магистър инж. А. А. К., която е даде заключение по следната задача:

1. Взаимозаменяеми ли са двата компресора за ножица Zanop, Mirage Т610 и Zanop, Mirage Т900? Каква е разликата в цените им по каталога на „Ири Трейд“ АД към 30.06.2020 г.?

Вещото лице е установило, че двата компресора са взаимозаменяеми и няма разлика в цената им в основния каталог на „Ири Трейд“ АД към датата на сключване на договора за търговска продажба и цената е 1 925 евро и за двата модела.

Съдът ще коментира приетото и неоспорено от страните основно и допълнително експертно заключение при излагане на своите правни изводи.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха като писмени доказателства:

Представени от ответника:

1. Заповед № 03-00/3089/22.08.2022 г. на Изпълнителен директор на ДФЗ, с която на И. П. И., Заместник-изпълнителен директор на ДФЗ е делегирано изпълнение на правомощия по Програмите за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. /л.372-374/.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

В настоящето производство и съгласно разпоредбите на чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, Съдът извършва проверка по законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен административен орган, при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по неговото издаване и съобразен ли е с целта на закона.

Оспореният в настоящето съдебно производство административен акт е издаден от компетентен административен орган – Заместник-изпълнителен директор на ДФЗ, за което по делото е представена Заповед № 03-00/3089/22.08.2022 г. на Изпълнителен директор на ДФЗ, издадена на основание чл. 20, т. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 20а, ал. 1, ал. 2, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 от Закон за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ вр. чл. 10, т. 2, т. 3, т. 7 и т. 13, чл. 11, ал. 2 вр. чл. 13, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от Устройствения правилник на ДФЗ и решение по т. 2 и т. 6 на Управителния съвет на ДФЗ, обективизирано в Протокол № 197/19.08.2022 г. вр. изпълнение на задължения, вменени на Изпълнителен директор на ДФЗ със законови и подзаконови нормативни актове по прилагане на всички мерки по Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г., Програма за морско дело и рибарство /ПМДР/ за период 2014 – 2020 г.

и с оглед оптимизиране дейността на Дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“ и Дирекция „Рибарство и аквакултури“, и с която е на тези основания на И. П. И. – Заместник-директор на ДФЗ са делегирани следните правомощия по програмите за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. /ПРСР/: 1. Да взема решения, като издава и да подписва следните общи и специфични документи и административни актове по всички мерки по ПРСР, т.1.7. Решения за отказ/ изплащане на финансова помощ до ползвателите, в това число и частично одобрение/ отказ за изплащане на финансова помощ по подадени заявки/искания за авансово, междинно и/или окончателно плащане по сключени договори за предоставяне на финансова помощ по всички мерки по ПРСР, включително решения за прекратяване на договорите при наличие на предпоставките за това /л.372-374/.

Съгласно нормата на чл. 20а от ЗПЗП, изпълнителният директор организира, ръководи дейността и представлява Разплащателната агенция, която по дефиниция на § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове. В чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП е предвидена възможността изпълнителният директор на фонда да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на ЕС или от националното законодателство, включително вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. И в тази връзка, Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, кръга на предоставените му правомощия. Оспореното решение е издадено и в предписаната от закона писмена форма.

При осъществения съдебен контрол по реда на чл. 168 от АПК и на основанията в чл. 146 от АПК, Съдът счита обаче, че оспореното решение не обосновано, незаконосъобразно, поради несъбрани в хода на административното производство данни, доказателства, липса на анализ на същите, същото е издадено в противоречие с материалния закон, при липса наличие на неясни, непълни мотиви, както и при липса на доказаност на оскъдните фактически констатации. Налице са отменителните основания по чл.146, т. 3 и т. 4 от АПК.

В разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от ЗУСЕСИФ /в приложимата към датата на издаване на административния акт редакция/ са изчерпателно визирани основанията, на които може да бъде отменена изцяло или частично финансовата подкрепа със средства на ЕСИФ /понастоящем ЕФСУ/ чрез извършване на финансова корекция: 1. когато по отношение на бенефициента е налице конфликт на интереси по смисъла на чл. 61 от Регламент /ЕС/ № 2018/1046; 2. за нарушаване на правилата за държавната помощ по смисъла на чл. 107 от Договора за функционирането на Европейския съюз; 3. за нарушаване на принципите по чл. 4, параграф 8, чл. 7 и 8 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013; 4. за нарушаване на изискването за дълготрайност на операциите в случаите и в сроковете по чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013; 5. за проекта или за част от него не е налична одитна следа и/или аналитично отчитане на разходите в поддържаната от бенефициента счетоводна система;

6. за неизпълнение на мерките за информация и комуникация, задължителни за бенефициентите; 7. за неизпълнение на одобрени индикатори; 8. при постъпили инцидентни приходи във връзка с изпълнението на проекта; 9. за нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ; 10. за друга нередност, съставляваща нарушение на приложимото право на Европейския съюз и/или българското законодателство, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ.

От текста на горепосочената разпоредба става ясно, че същата съдържа десет различни хипотези, а в оспореното пред Съда решение липсва конкретизация коя от тези десет основания административният орган е приел, че е налице, за да бъде постановен отказ за изплащане на финансовата помощ. Отделно, Съдът счита, че сред посочените в оспорения административен акт липсва посочване на нормата на чл. 70 от ЗУСЕСИФ /в същия са цитирани само и единствено разпоредбите на чл. 72, ал. 1 и чл. 73, ал. 1 от същия закон/, отделно липсва и подвеждане на направените от органа фактически констатации по съответната хипотеза на чл. 70, ал. 1 от ЗУСЕСИФ. Наличието на този пропуск по своята същност представлява съществено процесуално нарушение, водещо до неспазване на изискването за форма на процесния административен акт, регламентирано в чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, което е довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. В тази връзка за настоящия съдебен състав е невъзможно да извърши контрол върху материалната законосъобразност на оспорения административен акт, а именно дали е изпълнена съответната хипотеза на правната разпоредба, която административният орган е приел за осъществена. В процесния случай, от изложените в т. II на решението съображения следва извод, че от страна на административния орган е посочено като основание за налагане на финансова корекция наличието на „*нередност*“ – нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по Глава Четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ /т.9/ и за друга нередност, съставляваща нарушение на приложимото право на Европейския съюз и/или българското законодателство, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ /т.10/. В случай, че административният орган е има предвид нередност по чл. 70, ал. 1, т. 10 от ЗУСЕСИФ, то съгласно ал. 2 на същата норма, случаите на нередности, за които се извършват финансови корекции по ал. 1, т. 9, се посочват в нормативен акт на Министерския съвет, а именно в Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове. Видно от оспореното решение е, че от

страна на ответния административен орган липсва и въобще не е посочен вид нередност, съгласно Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, включително и че от негова страна въобще не е обсъдено, която и да е категория нередност по този нормативен акт.

От съдържанието на оспореното решение се установява, че отказът за изплащане на безвъзмездна финансова помощ е мотивиран с нарушение на чл. 9, ал. 1, т. 3 от Договор № 26/04/1/0/01622/07.09.2017 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ под подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от Мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони за периода 2014 г. – 2020 г., съфинансирана от европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и чл. 49, ал. 1, т. 6 от Наредба № 9/21.03.2015 г. за прилагане на подмярка 4.1 „Инвестиции в земеделски стопанства“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 г. – 2020 г.

В нормата на чл. 49, ал. 1 от Наредба № 9/21.03.2015 г., са изрично определени основанията, при които Разплащателната агенция може да откаже изплащането, както и да изиска възстановяване на част или цялата финансова помощ. В чл. 49, ал. 1, т. 6 от тази наредба, попадат случаите, когато инвестицията е изпълнена неточно, включително когато ползвателят на помощта е придобил активи и/или изпълнил дейности – предмет на подпомагането, с технически параметри или в отклонение от количествено-стойностна сметка, различни от одобрените от РА – когато констатираните отклонения водят до недопустимост или необоснованост на заявените за подпомагане дейности или разходи или засягат основната цел на проекта, или променят предназначението на инвестицията съгласно одобрения проект, или водят до несъответствие с целите, дейностите, изискванията и критериите за оценка, определени в тази наредба и договора за отпускане на финансова помощ.

Идентична на разпоредбата на чл. 49, ал. 1, т. 6 от наредбата е клаузата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от сключения договор за безвъзмездна финансова помощ. В процесния случай от страна на административния орган не е конкретизирано в какво точно се състои различието на техническите параметри на придобитите от жалбоподателя активи, респективно действително същите различават ли се по технически параметри с одобрените отДФЗ, нито дали тези промени водят до недопустимост или необоснованост на заявените за подпомагане дейности или разходи, или засягат основната цел на проекта, или променят предназначението на инвестицията, съгласно одобрения проект, или водят до несъответствие с целите, дейностите, изискванията и критериите за оценка, определени в Наредба № 9/21.03.2015 г.

Видно от двете прието по делото експертни заключения – основно и допълнително е, че пневматична секция за косене RHI 800 и такава никога не е била предлагана в каталога на „Ири Трейд“ АД, тъй като такава не съществува. Съгласно допълнителното експертно заключение, както и че за направата на дискова секция за косене RHI 800 инженерите и конструкторите

са избрали да използват хидравличен метод на задвижване, чрез материал течност/масло. Отделно СТЕ установява, че всички прикачени инструменти се управляват от хидравликата на трактора, т.е те са хидравлични и няма как да се ползват пневматични. По отношение на двата компресора за ножица Zanon, Mirage T610 и Zanon, Mirage T900, съгласно двете експертни заключения се установи, че двата компресора са взаимозаменяеми и няма разлика в цената им в основния каталог на „Ири Трейд“ АД, както и че двата компресора T610 и T900 са с аналогични технически параметри и изпълняват едни и същи функции, а именно задвижват посредством маркучи едновременно 6 ножици за подрязване на плодни дръвчета, с еднакви технически характеристики и с еднаква функция.

В оспореното решение на първо място липсва посочване в какво се изразява разликата между одобрените с договора секция за косене и компресори за ножици, със закупените от жалбоподателя, които са приети като нарушени на договорните клаузи и чл. 49, ал. 1, т. 6 от Наредба № 9/21.03.2015 г. Липсва обсъждане дали действително са взети машини със съвсем различни технически функции от одобрените, тъй като реално такива различия не са налице предвид двете експертни заключения по делото. Не е обсъдено това установено „различие“ довело ли до недопустимост или необоснованост, с какво е засегната основната цел на проекта, респективно или същите дали същите променят предназначението на инвестицията, съгласно одобрения проект, респективно довели ли са до несъответствие с целите, дейностите, изискванията и критериите за оценка, определени в наредбата. Това дори не е установено и в хода на проверката на място, не е възложена дори съдебно-техническа експертиза в хода на административното производство, предвид законово регламентираната възможност на административния орган за това /чл. 49 и следващите от АПК/. Ответникът е приел, че е налице несъответствие въз основа на наименованията на посочените компресори, респективно че се касае за хидравлична дискова секция за косене RHI 800, а не за пневматична както е по договор. Въобще не е изследвано има ли различия в техническите характеристики, т.е че се касае за прикачени инструменти, което са несъвместимо с трактора. Видно от основното заключение е, че само и единствено пневматични са спирачките на трактора и същите се монтират допълнително само на трактори с по-тежки ремаркета.

В тази връзка и предвид събраните по делото доказателства, включително и двете експертни заключения – основно и допълнително, настоящият съдебен състав намира, че от страна административния орган не е доказано по съответния ред, че действително закупените машини водят до съществено нарушение на проекта, същият не притежава специални знания и умения за това. Нормата на чл. 49, ал. 1 от АПК, определя, че експертиза се възлага, когато за изясняване на някои възникнали въпроси са необходими специални знания в областта на науката, изкуството, занаятите и други, каквито органът няма. За да постанови този отказ, ответникът е следвало да установи наличие на действително техническо разминаване, а не да го постанови въз основа на наименования. Това на практика представлява не изясняване на съществени за случая обстоятелства, имащи значение за правилното разрешаване на случая /в този смисъл Решение № 2135/08.03.2022 г., постановено по

административно дело № 11782/2021 г. по описа на ВАС по сходен случай/. Предвид гореизложеното, Съдът намира, че оспореното № 26/04/1/0/01622/2/01/03/01 за изплащане на финансова помощ с изх. № 01-2600/5616 от 26.09.2022 г., издадено от Заместник-изпълнителен директор на ДФЗ, в частта, с което е отказано частично изплащането на финансова помощ в размер на 6 488.00 лв., представляващо плащане на „Агроник 2015“ ЕООД по Договор № 26/04/1/0/01622/07.09.2017 г., съгласно Заявка за плащане с идентификационен № 26/04/1/0/01622/2/01 с предмет на инвестицията „Закупуване на техника и създаване на трайно насаждение от сливи“, за незаконосъобразно. В тази връзка същото следва да бъде отменено, като на основание чл. 173, ал. 2 от АПК административната преписка следва да се върне на административния орган за ново произнасяне, съобразно дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящия съдебен акт.

По разноските в производството:

С оглед изхода от спора и поради своевременното искане за присъждане на разноски, направено от процесуалния представител на жалбоподателя, ответникът дължи заплащане на разноските по делото в общ размер на 2 220.00 лв., от които 50.00 лв. за заплатена държавна такса, 1 450.00 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение и 720.00 лв. за депозит за вещо лице. От страна на процесуалния представител на ответника е отправено възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, което е неоснователно. Разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК предвижда ако възнаграждението за адвокат е прекомерно съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото, съдът по искане на страната може да присъди по нисък размер, но не по малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Цитираната уредба предвижда възможност, прилагана от съда по искане на страна, каквото искане е направено с възражение за прекомерност.

Фактическата и правна сложност за страните е налице с оглед обема на доказателствата, исканията, възраженията, отговорите на процесуалните представители на страните и подготовката им за делото. В случая такава е налице предвид представените доказателства, вкл. превод на същите и като цяло разглежданите въпроси, които са регламентирани от националното и Съюзното законодателство.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 60-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Агроник 2015“ ЕООД, ЕИК по Булстат: [ЕГН], със

седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Х. Г. – Управител, чрез адвокат М. С., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], Решение № 26/04/1/0/01622/2/01/03/01 за изплащане на финансова помощ с изх. № 01-2600/5616 от 26.09.2022 г., издадено от Заместник-изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, в частта, с което е отказано частично изплащането на финансова помощ в размер на 6 488.00 лв., представляващо плащане на „Агроник 2015“ ЕООД по Договор № 26/04/1/0/01622/07.09.2017 г., съгласно Заявка за плащане с идентификационен № 26/04/1/0/01622/2/01 с предмет на инвестицията „Закупуване на техника и създаване на трайно насаждение от сливи“.

ВРЪЩА административната преписка на Заместник-изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на „Агроник 2015“ ЕООД, ЕИК по Булстат: [ЕГН], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Х. Г. – Управител, чрез адвокат М. С., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], сумата в общ размер на 2 220.00 лв. /две хиляди двеста и двадесет лева/, представляваща сторените по делото разности.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: